

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce: R. L., nar. xxx, xxx
zastoupený Mgr. Hana Markovská, advokát, Hlinky 57/142, 603 00 Brno

proti
žalovanému: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, IČ 00022985, Karmelitská
529/7, 118 12 Praha 1

**o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 19. 6. 2019,
č.j. MSMT-18826/2019-1,**

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 19. 6. 2019, č.j. MSMT18826/2019-1, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení v částce 15 342,-Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce Mgr. Hany Markovské, advokátky.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Rozhodnutím ze dne 19. 6. 2019, č.j. MSMT-18826/2019-1, podle § 82 odst. 2 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*školský zákon*“), žalovaný shledal nedůvodnou žádost žalobce o přezkoumání didaktického testu ze zkušebního předmětu matematika společné části maturitní zkoušky (dále jen „*Žádost*“) s tím, že výsledek didaktického testu se nemění.

II.

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a replika žalobce

2. Žalobce nejprve uvedl, že konal již druhý opravný didaktický test z předmětu Matematika, který byl součástí maturitní zkoušky. Test žalobce byl vyhodnocen tak, že mu chyběl jediný bod k jeho úspěšnému zvládnutí. Další opravný pokus již právní řád žalobci neumožňuje.
3. V prvním žalobním bodě žalobce namítal, že žalovaný provedl nesprávně přezkoumání výsledků žalobce, když při přezkoumávání nebylo postupováno takovým způsobem, aby bylo správně prověřeno dodržení žalobcovy práva na řádný proces zkoušky. Odkázal přitom na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu týkající se maturitních zkoušek, a to ze dne 17. 12. 2009, č.j. 9 As 1/2009-141 a dále ze dne 17. 1. 2013, č.j. 7 As 165/2012-22.
4. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal se všemi námitkami žalobce, podpořenými navrženými důkazy a neprověřil objektivně správnost odpovědí na testové úlohy. Rozhodnutí proto považuje za nepřezkoumatelné. Konkrétně namítá nedostatečné vypořádání námítky k úloze č. 5, když odpověď žalovaného neodpovídá na celou námitku a ani nevyvrací jeho tvrzení. Ze stejných důvodů namítá nevypořádání námítky k úloze č. 7.
5. Žalobce namítá i nevypořádání se s námitkou k úloze č. 11, k níž žalobce uvedl internetové odkazy, kde byla tato problematika rozebrána. Odůvodnění obsažené v jednom řádku vyrozumění považuje žalobce za nepřezkoumatelnou a nesrozumitelnou odpověď. Žalovaný podle něj nezávažil všechny dopady nevhodné formulace zadání otázky č. 11 didaktického testu z matematiky a odpověď žalobce hodnotil nesprávně. Odkázal na odborné stanovisko doc. RNDr. Jarmily Radové, Ph.D. k řešení úlohy č. 11 ze dne 9. 7. 2019 a RNDr. Oldřicha Botlíka, CSc. ze dne 4.7.2019.
6. Žalovaný ve vyjádření ze dne 30. 8. 2019 uvedl, že se ve svém rozhodnutí řádně vypořádal s námitkami žalobce, které se ve své podstatě shodují s žalobními body. Jednoznačnost formulování úloh i správná řešení uvedená v Klíči správných řešení potvrdila Nezávislá komise Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „*Komise*“), jež byla ustanovena na základě příkazu ministra školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „*Ministr*“) č. 33/2012. Připomněl usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č. j. 6 As 68/2012-47 a ze dne 8. 9. 2017, č.j. 7 As 42/2017-19.
7. K úloze č. 5 žalovaný sdělil, že v jejím zadání je v testovém sešitě uvedeno „*V oboru R řešte rovnici*“. Poznámka v záznamovém archu ve znění: „*Uvedte postup řešení*“ pouze studenta upozorňuje, aby nezapomněl zapsat i postup řešení. Maturant musí ze svých studií na střední škole znát, co znamená „*řešit rovnici*“. Rozumí se tím určení všech čísel, která po dosazení za neznámé převedou tuto rovnici na rovnost. Žalobce dle zápisů do záznamového archu a v návaznosti na vymezení pojmu „*řešit rovnici*“ rovnici v úloze č. 5 neřešil, neboť nenalezl žádné řešení rovnice.
8. Ohledně úlohy č. 7 žalovaný konstatoval, že žalobce při zápisu první souřadnice bodu P škrtnal a ve výsledném zápisu jednoznačně uvedl řešení $P_1 = 3$. Žalobcův zápis první souřadnice bodu P nemůže představovat alternativní zápis hodnoty $-3/2$, tzn. správný výsledek, neboť stejnou Shodu s prvopisem potvrzuje Sylvie Kosková

hodnotu by pak měla i první souřadnice bodu Q. Žalobce by potom opět dospěl k neúplnému řešení hodnocenému jedním bodem. Co se týče možnosti zvolení alternativního způsobu zápisu odpovědi žákům zařazeným do skupiny 2 kategorie žáků se specifickými poruchami učení, tato pouze znamená, že si mohou zvolit, zda budou odpovědi zapisovat do testového sešitu, záznamového archu, nebo do prázdného souboru na počítači. V pokynech v testovém sešitě je pak uvedeno, že „*Nejednoznačný nebo nečitelný zápis odpovědi bude považován za chybné řešení.*“ a také návod na opravu „*Chybný zápis přeškrtněte a nově zapíšte správné řešení.*“

9. Žalovaný po matematické stránce rozebral rovněž úlohu č. 11. Odkázal přitom na vyjádření doc. RNDr. Eduarda Fuchse, Csc., člena komise, podle něhož závěry doktora Botlíka svědčí o nepochopení školské matematiky. Slovo „*úhel*“ ve standardní školské terminologii značí i velikost úhlu, přičemž ze zadání úlohy č. 11 je zjevné, že studenti hledají velikost jiného úhlu a nemohli být zadáním úlohy uvedeni v omyl. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

Žalobce v replice ze dne 17. 9. 2019 zopakoval, že trvá na celém obsahu žaloby a vyvracel jednotlivé body vyjádření žalovaného.

III.

Obsah správního spisu

10. Ministerstvo vydalo dne 19. 6. 2019, pod č.j. MSMT-18826/2019-120. 5. 2013 vyrozumění, jímž byla zamítnuta žádost žalobce o přezkoumání výsledků didaktického testu. Žalobce v žádosti o přezkoumání testu namítal v podstatě shodně s žalobními body. Žalovaný ve vyrozumění uvedl, že ministerstvo shromáždilo k posouzení předmětné žádosti protokol o výsledcích společné části maturitní zkoušky žáka, protokol o průběhu zkoušky v učebně, protokol o průběhu zkoušky ve zkušebním místě, záznamový arch vyplněný žalobcem, klíč správného řešení a výsledek kontrolního hodnocení záznamového archu. V návaznosti na vyhodnocení testů proběhla validace všech zadání z podrobné položkové analýzy a komisionálního přezkoumání zadání. Ministerstvo na základě odborného posouzení dospělo k závěru, že zadání testu je v souladu s katalogem požadavků pro příslušný zkušební předmět společné části maturitní zkoušky a v souladu s učebními dokumenty a rámcovými vzdělávacími programy. Při posouzení správnosti hodnocení úloh, ministerstvo dospělo k závěru, že hodnocení žadatele bylo správné. Žalovaný ve svém rozhodnutí dále uvedl, že v souladu se závaznými pokyny uvedenými na titulní straně testového sešitu byly hodnoceny pouze odpovědi uvedené v záznamovém archu. K úloze číslo 5 žalovaný uvedl, že podmínky jsou pouze součástí řešení. Žák však rovnici neřešil, proto nelze přidělit žádný bod. K úloze číslo 7 uvedl, že souřadnice p_1 není správná. Znaménko mínus je přeškrtnuté. Na titulní straně testového sešitu je přitom uvedeno, že *nejednoznačný nebo nečitelný zápis bude považován za chybné řešení.* Za úlohu 7 proto nelze přidělit plný počet bodů. V řešení úlohy číslo 11 chybí výsledek 248° . Funkce $y = \cos x$ není v intervalu od 0° do 360° prostá, nelze tedy přidělit bod. V závěru vyrozumění žalovaný popsal kritéria hodnocení výsledků žáků zařazených do skupiny 2 kategorie žáků se specifickými poruchami učení a ostatní (dále jen „*SPUO-2*“), mezi něž byl žalobce zařazen na základě doporučení ve školském poradenském zařízení. Se zařazením do příslušné skupiny přitom žalobce souhlasil.
11. Součástí spisu je rovněž záznamový arch vyplněný žalobcem a žádost o přezkoumání zkoušky společné části konané formou didaktického testu ve zkušebním období jaro 2019.

IV.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu

Shodu s prvopisem potvrzuje Sylvie Kosková

(§ 75 odst. 1, 2 s.ř.s.). Soud rozhodl bez nařízení jednání, když účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (§51 odst. 1 s.ř.s.).

13. Žaloba je důvodná.
14. Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:
15. Podle § 82 odst. 2 školského zákona může každý, kdo konal zkoušku společné části maturitní zkoušky konanou formou didaktického testu, nebo byl z konání této zkoušky vyloučen, písemně požádat ministerstvo o přezkoumání výsledku zkoušky nebo rozhodnutí o vyloučení ze zkoušky. Ministerstvo žadatelé odešle písemné vyrozumění o výsledku nejpozději do 30 dnů ode dne doručení žádosti.
16. Podle § 80 odst. 3 písm. c) školského zákona zajišťuje Centrum (Centrum pro zajišťování výsledků vzdělávání) zpracovávání a centrální vyhodnocení výsledků zkoušek společné části maturitní zkoušky, s výjimkou zkoušek konaných formou ústní.
17. Podle § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) se v odůvodnění rozhodnutí uvedou důvody výroku rozhodnutí nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
18. Při posouzení žalobních námitek soud vycházel ze zadání didaktického testu z matematiky a z žalobcovy ručně psané odpovědi na zkouškové testové otázky na tzv. záznamovém archu.
19. Úvodem soud připomíná usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 8. 2014, č.j. 6 As 68/2012-47, které se zabývá rozsahem soudního přezkumu správních rozhodnutí vydaných podle školského zákona a ve kterém Nejvyšší správní soud mimo jiné uvedl, „že Rozšířený senát uznává, že jde o specifickou oblast vzdělávání a hodnocení znalostí a dovedností, kde je nutné ponechat určitou míru autonomie participujících subjektů (členové zkušebních komisí, zpracovatelé testů, hodnotitelé) při volbě zkušebních otázek a úloh a při jejich hodnocení. Míra této volnosti přitom souvisí s formou a povahou jednotlivých zkoušek. Soud musí respektovat rozsáhlejší míru volnosti hodnocení tam, kde toho hodnocení závisí do značné míry na neexaktních či kvalitativních hlediscích (např. hodnocení slobových prací), naopak právě u didaktických testů bude míra volnosti při hodnocení výsledků menší. Jakkoliv však je nutné respektovat tento prostor k úvaze, nelze rezignovat na požadavek řádného odůvodnění rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky. [47] Ačkoli tedy jsou správní soudy oprávněny přezkoumat rozhodnutí o žádosti o přezkoumání výsledku maturitní zkoušky i z hlediska namítaných věcných nesprávností, přesto jsou v této specifické oblasti obzvláště povinny respektovat obecnou zásadu zdrženlivosti a sebeomezení, obdobně jako je opakovaně judikováno např. v otázkách územního plánování (...) Jisté by nebylo správné, aby v důsledku aktivistické judikatury soudů maturitní zkoušky (případně další zkoušky) byly zcela formalizovány a judicializovány a aby soudci nabrazovali pedagogy.“
20. Nejvyšší správní soud dále v rozsudku ze dne 8. 9. 2017, č.j. 7 As 42/2017-21 uvedl, že, „byť se může názor stěžovatele jevit na první pohled vůči žalobci tvrdým a subjektivně nespravedlivým, je třeba zohlednit, že důležitým kritériem při úvaze o zákonnosti postupu stěžovatele je při zohlednění potřeby zdrženlivosti právě to, zda zadání úlohy bylo zřetelné a jednoznačné a zda způsob vyhodnocení správnosti řešení je logický a objektivní“.
21. Žalobce předně namítá, že se žalovaný řádně nezabýval námitkami žalobce a ani se s nimi přezkoumatelně nevypořádal. V tomto žalobce spatřuje porušení ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces. Soud nejprve uvádí, že z rozhodnutí ministerstva vyplývá, že shromáždilo k posouzení předmětné žádosti protokol o výsledcích společné části maturitní zkoušky žáka, protokol o průběhu zkoušky v učebně, protokol o průběhu zkoušky ve zkušebním místě, záznamový arch vyplněný žalobcem, Klíč správného řešení a výsledek kontrolního hodnocení záznamového archu. V návaznosti na vyhodnocení testů proběhla validace všech zadání z podrobné položkové analýzy a komisionálního přezkoumání zadání. Ministerstvo pak na základě odborného posouzení dospělo k závěru, že zadání testu je v souladu s katalogem požadavků pro příslušný zkušební předmět společné části maturitní zkoušky a v souladu s učebními dokumenty a

Shodu s prvopisem potvrzuje Sylvie Kosková

rámčovými vzdělávacími programy. Posouzena byla také správnost hodnocení úloh, a to jak z hlediska obsahového, tak z hlediska metodologického. Ministerstvo dospělo k závěru, že hodnocení žalobce bylo správné. Kritéria hodnocení maturitní zkoušky byla zveřejněna způsobem umožňující dálkový přístup pod č.j. MSMT-9020/2019-1. V souladu se závaznými pokyny uvedenými na titulní straně testového sešitu byly hodnoceny pouze odpovědi uvedené v záznamovém archu. V závěru vyrozumění žalovaný popsal kritéria hodnocení výsledků žáků zařazených do SPUO-2, mezi něž byl žalobce zařazen na základě doporučení ve školském poradenském zařízení. Se zařazením do příslušné skupiny přitom žalobce souhlasil.

22. Žalovaný v napadeném vyrozumění k námitkám žalobce proti hodnocení úlohy číslo 5 uvedl, že podmínky byly pouze součástí řešení. Protože žák rovnici neřešil, nelze přidělit žádný bod. Toto zdůvodnění žalovaného ve vyrozumění o přezkoumání didaktického testu žalobce je sice stručné, nicméně dle názoru soudu zcela dostatečné a správné. Ze záznamového archu žalobce je totiž skutečně zřejmé, že zapsal pouze podmínky řešitelnosti rovnice, ale žádný další postup řešení této rovnice ani žádný její výsledek. Soud nepovažuje za nutné, zabývat se otázkou, zda je vůbec třeba při řešení rovnice stanovovat podmínky její řešitelnosti, neboť i kdyby podmínky řešitelnosti rovnice byly považovány za součást řešení, pouhé jejich zapsání by bylo řešením nedokončeným, za které dle Klíče správných řešení nepřísluší žádný bod. Soud proto neshledal tuto žalobní námitku důvodnou.
23. K námitkám žalobce proti hodnocení úlohy č. 7 žalovaný ve svém vyrozumění uvedl, že *„souřadnice p1 není správná. Znaménko mínus je přeškrtnuté. Na titulní straně testového sešitu je uvedeno, že nejednoznačný nebo nečitelný zápis bude považován za chybné řešení. Za úlohu 7 nelze přidělit plný počet bodů.“* Dále žalovaný konstatoval, že *„dle přílohy 3 k vyhlášce č. 177/2009 Sb. jsou kritéria hodnocení výsledků zkoušek žáků zařazených do SPUO-2 shodná s kritérii hodnocení ostatních žáků. Zařazením žáka do skupiny a kategorie SPUO-2 dochází k úpravě podmínek pro konání zkoušky – žák má prodloužený čas o 50%, může využívat kompenzační pomůcky doporučené školským poradenským zařízením, má k dispozici upravenou zkušební dokumentaci, může si zvolit alternativní způsob zápisu odpovědi. Principy úprav zkušební dokumentace se od roku 2011 nezměnily, modifikované zadání zkušební dokumentace pro žáky zařazené do SPUO-2 je pro ukázkou uveřejněno na webových stránkách Centra. Co se prokazovaných dovedností a vědomostí, náročnosti a délky textů týče, musí žáci s PUP MZ zvládnout v rámci konání maturitní zkoušky to samé, co žáci konající zkoušku bez uzpůsobení. Úpravy podmínek maturitní zkoušky vycházejí z doporučení, které vystavilo školské poradenské zařízení v informačním systému CERTIS (dále jen „IS CERTIS“) a které žák odevzdal spolu s přihláškou k maturitní zkoušce. Při převzetí doporučení ve školském poradenském zařízení žák svým podpisem stvrdí, že souhlasí se zařazením do příslušné kategorie a skupiny a s uzpůsobením podmínek pro konání maturitní zkoušky uvedené v tomto doporučení a že rozumí důsledkům z toho vyplývajícím.“* Soud ověřil ze záznamového archu žalobce, že konstatování žalovaného ohledně zápisu souřadnice p1 žalobcem při řešení úlohy č. 7 odpovídá skutečnosti a vyvrací tak tvrzení žalobce, že šlo pouze o méně čitelný přepisovaný zápis výsledku, který byl správný. Proto ani tuto žalobní námitku neshledal soud důvodnou.
24. Pokud jde o řešení úlohy č. 11, žalobce má za to, že jeho námitku nevypořádal žalovaný dostatečně, když k ní uvedl: *„V řešení úlohy chybí výsledek 248°. Funkce $y = \cos x$ není v intervalu od 0° do 360° prostá. Nelze tedy přidělit bod.“*
25. V tomto žalobním bodě musí soud se žalobcem souhlasit. Žalobce v žádosti o přezkoumání didaktického testu k zadání a hodnocení úlohy č. 11 namítal, že bylo zadáno: Pro dva různé úhly. Nebylo specifikováno jedno nebo všechna řešení. Konstatoval, že úloha má bezesporu dvě řešení 112° a 248°. Namítal, že při uvedení obou řešení nebo jednoho řešení musí být výsledek hodnocen jedním bodem. Rozporoval, že za jeden bod bylo v tomto případě ohodnoceno jen jedno řešení a druhé řešení 112° bylo hodnoceno za nesprávný výsledek. Uvedl, že své hodnocení opírá o vyjádření předních odborníků na matematiku a uvedl i internetové odkazy na tato vyjádření. Takto formulovaná námitka žalobce shora citovaným vyjádřením žalovaného srozumitelně a přezkoumatelně vypořádána nebyla.

26. Žalovaný až ve vyjádření k podané žalobě podrobněji reaguje na námitky žalobce a na vyjádření, na která žalobce odkázal, zejména na odborné vyjádření RNDr. Oldřicha Botlíka, CSc.. Žalovaný přitom setrvává na stanovisku, že zadání úlohy č. 11 bylo dostatečně formulováno, a že nelze přistoupit k tvrzení žalobce o správnosti samotné hodnoty 112° coby úplného řešení úlohy. Odkazuje též na vyjádření doc. RNDr. Eduarda Fuchse, CSc., podle kterého slovo „úhel“ ve standardní školské terminologii značí i „velikost úhlu“, přičemž ze zadání úlohy č. 11 je zjevné, že studenti hledají velikost jiného úhlu a nemohli být zadáním úlohy uvedeni v omyl.
27. Žalovaný se však nevyjádřil a nepopřel tvrzení žalobce, že jako správnou odpověď uznával nejen samostatný výsledek 248° , který je jako jediné správné řešení uveden v Klíči správných řešení, ale i dvojici výsledků 248° a 112° , což je ovšem v rozporu s jeho tvrzením o jednoznačnosti zadání. Žalovaný rovněž vůbec nereagoval na námitku žalobce, že hodnotitel nemohl rozpoznat, jakým postupem maturant došel k samostatnému výsledku 248° , který mohl být též neúplným správným řešením, stejně jako výsledek 112° .
28. Soud uzavírá, že z výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný se řádně nevypořádal s námitkami žalobce proti hodnocení úlohy č. 11.

V.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. Soud proto žalobou napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc vrátil podle § 78 odst. 4 s. ř. s. žalovanému k dalšímu řízení. Na žalovaném nyní bude, aby se argumentací žalobce řádně zabýval, ve věci znovu rozhodl a své rozhodnutí řádně a úplně odůvodnil.
31. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle § 60 odst. 1 s.ř.s.. Žalobce měl ve věci plný úspěch, má tedy právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalované, která ve věci úspěch neměla.
32. Náhradu nákladů řízení představuje pro žalobce soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za žalobu a dále žalobci náleží náhrada za odměnu zástupce za právní služby a jeho hotové výdaje. Městský soud přiznal žalobci náhradu za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby ve věci samé, replika ze dne 17. 9. 2019) po 3 100 Kč vše podle ustanovení § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění rozhodném. Mimosmluvní odměna tak celkově činí 9 300 Kč (3 x 3 100 Kč). Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právního zástupce ve výši 900 Kč za 3 úkony právní služby po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Protože právní zástupce žalobce je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se odměna o částku odpovídající dani, kterou je povinen z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s.ř.s.), ve výši 21 %, tj. 2 142 Kč. Celková výše nákladů řízení žalobce tak činí 15 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje Sylvie Kosková

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. června 2020

JUDr. Eva Pechová v.r. předsedkyně
senátu